716/05

Den 31. januar 2005 blev i sag nr. 63.994:

xxxxxxxx xxxx xxxxxx
xxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxxx

mod

Topdanmark Forsikring A/S
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Topdanmark Forsikring A/S, klager over selskabets afvisning af at udbetale erstatning for følge af en borreliainfektion samt en formulering i selskabets skrivelse til Arbejdsskadestyrelsen.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning under henvisning til, at klagerens lidelse ikke har medført et varigt mén på 5 % eller derover, hvorfor hun ikke er berettiget til erstatning. Vedrørende formuleringen i skrivelsen til Arbejdsskadestyrelsen har selskabet henvist til, at der er tale om en standardtekst.

Det fremgår af sagen, at klageren i juni 2002 i forbindelse med havearbejde var blevet bidt i venstre knæhase af en skovflåt, hvilket medførte kroniske smerter i begge underarme og ben (Lyme's sygdom).

Klageren har nærmere forklaret om hændelsesforløbet, at hun to dage efter biddet ikke kunne støtte på venstre ben. Hun kontaktede sin egen læge, som satte hende i penicillinbehandling. Dagene efter fik hun springende smerter over stort set hele kroppen, og hun opsøgte derfor egen læge igen. Hun fik taget en blodprøve for borreliainfektion og blev sat i penicillinbehandling for en decideret borreliainfektion. Blodprøven blev sendt til analyse hos Amtssygehuset i H., som kunne bekræfte mistanken om borrelia. Hun fik

det ikke bedre og blev i juli 2002 indlagt pga. mistanke om neuroborreliose. Rygmarvsprøven var imidlertid negativ, hvorimod blodprøven taget ifm. indlæggelsen fortsat var positv.

Af journaludskrift fra G. Amtssygehus fremgår bl.a.:

"31.10.02

…

Der er nu gennemført neurofysiologisk undersøgelse ved Privathospitalet M., som viser helt normale fund. Blodprøver inklusive B12 og folat er normale. Der er således ikke overbevisende tegn til, at patienten skulle have en neuropati, idet denne i hvert fald ikke har kunnet verificeres. Der foreligger dog holdepunkter for, at patienten måske skulle have dette subjektivt. Har altragier, muskelsmerter, parestesilignende symptomatologi. Jeg har læst i dagspressen, at der er fundet en anden årsag til dette, og vi vil forespørge SSI."

Selskabet har i skrivelse af 9/1 2003 til klageren anerkendt skaden som et dækningsberettigende ulykkestilfælde.

Speciallæge i neurologi J.R. har i speciallægeerklæring af 24/8 2003 anført bl.a.:

"**KONKLUSION**

…

Juni 2002 skovflåtbid i venstre knæhase, efter nogle dage ledsaget af stærke lokale smerter i venstre ben, efter yderligere nogle dage diffuse smertende og snurrende paræstesier i arme og ben samt initialt også perioralt. I forløbet grundigt udredt med Borreliatitre og lumbalpunktur samt EMG. Serologien svagt positive IgM-titre i serum, der kunne være foreneligt med en Borreliainfektion, om end der ikke observeres nogen titerstigning ved kontrol en måned efter. Derimod udelukker lumbalpunkturen, at der har været tale om såkaldt neuroborreliose, idet man her i alle tilfælde finder plocytose og proteinforhøjelse. Den normale EMG taler ligeledes stærkt imod en polyradikulit/polyneuropati, ligesom der ikke er nogen objektive fund at finde ved den neurologiske undersøgelse.

…

Man har konfereret sygehistorien med kolleger i Neuremuskulært Team på Rigshospitalet, og vi er nået frem til følgende:

Den aktuelle smertetilstand har en nøje tidsmæssig sammenhæng med skovflåtbiddet i juni 2002, og det er vanskeligt uden hud- og nervebiopsi fuldstændig at udelukke en immunologisk betinget skade på C-fibrene i de perifere nerver. Ifølge hypoteserne omkring denne tilstand kunne dette give et smertebillede, der ligner patientens. Det skal tilføjes, at man i det Neuromuskulære Team aldrig har hørt, at en Borreliainfektion skulle kunne medføre en efterfølgende C-fiber neuropati.

Samlet foreligger der et kronisk smertesyndrom af betydning med dagligt smertende og snurrende paræstesier, der påvirker det daglige funktionsniveau i et sådant omfang, at patienten nu ikke mere er i stand til at passe sit arbejde i fuldt omfang.

Med hensyn til den kausale sammenhæng mellem aktuelle erhvervsevnenedsættelse og skovflåtbiddet må det igen siges at være hypotetisk, men muligt."

I skrivelse af 17/9 2003 til klageren har selskabet bl.a. meddelt, at sagen har været forelagt selskabets rådgivende læger, som har udtalt, at de ikke kan se, at der skulle være en årsagssammenhæng mellem hendes gener og skovflåtbiddet. Endvidere har selskabet oplyst, at sagen ville blive forelagt Arbejdsskadestyrelsen med henblik på en fastsættelse af méngraden.

Af Arbejdsskadestyrelsens vejledende udtalelse af 2/12 2003 fremgår det bl.a., at méngraden er blevet vurderet til under 5 %. Af udtalelsen fremgår bl.a.:

"**Sagsfremstilling**

Det fremgår af sagens akter, at M.L.O. [klageren] i juni 2002 blev bidt af en skovflåt i venstre knæhase.

Hun blev herefter på H. Sygehus undersøgt i flere omgange. Der foreligger blandt andet 3 blodprøveundersøgelser for Borrelia på følgende datoer:

24. juni 2002: IgM 1 og IgG 0

11. juli 2002: Igm 1 og IgG 0

16. august 2002: Igm 0-1 og IgG 0

IgM-titterne angives i styrkegraderne 0-8, hvor 1 svarer til tvivlsom positiv. Da tallet ikke har været stigende fra juni til august findes det usandsynligt, at der skulle være tale om en borreliainfektion. På basis af de angivne prøvesvar kan det således konkluderes, at der ikke har kunnet påvises en borreliainfektion efter tægebiddet i juni 2002.

Lumbalundersøgelse udelukkede, at der var tale om neuroborreliose, da der ikke var cytose eller proteinforhøjelser.

Den nuværende tilstand med sentorisk polyneuropati (C-fiber) af den omtalte type ses ikke i lægevidenskaben som en følge efter borrelia.

Begrundelse

Der findes som nævnt ovenfor **ikke** dokumenteret et konstaterbart mén efter tægebiddet. Det er uomtvistet at M.L.O. har en nervelidelse, men den findes ikke at kunne tilskrives det omtalte tægebid."

Selskabet har i skrivelse af 18/12 2003 til klageren meddelt, at hun ikke har krav på forsikringsdækning, da det af Arbejdsskadestyrelsens afgørelse fremgår, at der ikke har kunnet påvises en borreliainfektion efter biddet i juni 2002.

Klageren har i skrivelse af 21/12 2003 til selskabet meddelt, at hun ikke kan acceptere selskabets afgørelse. Af skrivelsen fremgår følgende:

"Arbejdsskadestyrelsen konkluderer, at da IgM titter tallet ikke har været stigende, findes det usandsynligt, at der skulle være tale om en borreliainfektion.

Som det fremgår af vedlagte materiale omkring 'Borrelia burgdorferi (Lyme borrreliose), IgM og IgG antistoffer i serum' punkt 3, gælder det generelt, ***at resultatet af undersøgelsen altid skal tolkes i lyset af de kliniske symptomer og fund. Tidlig antibiotikabehandling kan forhindre serokonversion og bevirke lavere titre, der desuden klinger hurtigere af end ved ubehandlet borreliose***.

Jeg mener derfor, at Arbejdsskadestyrelsen har forsømt at tage højde for, at jeg kom i antibiotikabehandling allerede **inden 1. blodprøve blev taget for borreliainfektion**. Således var jeg fra den 20. juni 2002 frem til 24. juni 2002 i antibiotikabehandling med 1 tablet 3 gange daglig og fra den 24. juni 2002, hvor 1. blodprøve blev taget, frem til 4. juli 2002 med 2 tabletter 3 gange dagligt jf. vedlagte medicinkort. Det skal bemærkes, at Arbejdsskadestyrelsen har modtaget disse oplysninger.

Efter modtagelsen af Arbejdsskadestyrelsens afgørelse i brev af 17. december d.å. har egen læge efterfølgende kontaktet Statens Seruminstitut, som bekræfter, at antibiotikabehandling kan bevirke, at tittertal ikke viser stigning. Dette understøttes ligeledes af vedlagte materiale omkring 'Diagnosis and Testing' fra William Paterson University, ligesom det generelt i øvrigt gælder, at specificitet som sensitivitet er relativt ringe ved serologisk diagnostik, jf. materialet 'Lymenet guide to Lyme disease'.

Endelig fremgår det flere steder i journalmateriale fra KAS H., at jeg har haft en akut borrelia, ligesom KAS i G. konkluderer, at *'tilstanden er induceret af patientens infektion'*. Og som det fremgår af speciallægeerklæring fra J.R., *'har den aktuelle smertetilstand en nøje tidsmæssig sammenhæng med skovflåtbiddet i juni 2002'*.

Jeg kan derfor naturligvis ikke acceptere Arbejdsskadestyrelsens konklusion, at der ikke har kunnet påvises en borreliainfektion.

Og så ønsker jeg en uddybning af jeres brev til Arbejdsskadestyrelsen

I jeres brev til Arbejdsskadestyrelsen af 17. september 2003 anfører I følgende:
'Og vi vil bede jer tage hensyn til følgende punkter i jeres vurdering: Gener, som vores kunde havde i forvejen, er ikke dækket af forsikringen. ***Det gælder fx symptomer på ryggener fra før ulykken, hvor vores kundes ryg blev beskadiget***'.

Ulykken bestod i skovflåtbid i venstre knæhase. Da jeg ikke ønsker, at I har urigtige helbredsoplysninger registreret på mig, vil jeg derfor bede jer forklare baggrunden for, at I har anført, at min ryg blev beskadiget."

Selskabet har i skrivelse af 20/1 2004 til klageren fastholdt sin afgørelse. Af skrivelsen fremgår bl.a.:

> "Det er korrekt, at der formentlig har været tale om en borreliainfektion, men der er ingen dokumentation for, at denne har spredt sig til centralnervesystemet. Tværtimod var lumbalpunkturen normal, hvilket ikke ville være tilfældet ved neuro-borreliose, hvor der ville være forhøjet celletal i rygmarvsvæsken."

Klageren er utilfreds med selskabets afgørelse, idet hun over for nævnet bl.a. gør gældende, at det er uacceptabelt, at selskabet tillader sig at ændre forklaring for sin afgørelse.

I selskabets skrivelse af 26/5 2004 til nævnet hedder det bl.a.:

> "Topdanmarks lægekonsulenter udtaler, at der ikke er årsagssammenhæng mellem forsikredes gener og skovflåtbiddet. Der har formentlig været tale om en borreliainfektion, men der er ingen dokumentation for, at denne har spredt sig til centralnervesystemet. Tværtimod var lumbalpunkturen normal, hvilket ikke ville være tilfældet ved neuroboreliose, hvor der ville være forhøjet celletal i rygmarvsæsken.
>
> Arbejdsskadestyrelsen udtaler, at det er usandsynligt, at der skulle være tale om en borreliainfektion. Desuden udelukkede lumbalundersøgelsen, at der var tale om neuroborreliose, da der ikke var cytose eller proteinforhøjelser. Den nuværende tilstand med sentorisk polyneuropati (C-fiber) af den omtalte type ses ikke i lægevidenskaben som en følge af borrelia. Der findes derfor ikke dokumenteret et konstaterbart mén efter skovflåtbiddet. Det er uomtvistet, at forsikrede har en nervelidelse, men den findes ikke at kunne tilskrives det omtalte skovflåtbid.
>
> Topdanmark fastholder afgørelsen om, at forsikrede ikke har ret til erstatning som følge af borreliainfektionen. På trods af Arbejdsskadestyrelsens udtalelse om, at det findes usandsynligt, at der skulle være tale om en borreliainfektion, anerkender Topdanmark, at der formentligt har været en borreliainfektion. Men der er ingen dokumentation for, at der er direkte følger efter denne, som skulle give et varigt mén på 5 % eller derover, på baggrund af udtalelserne fra både Topdanmarks og Arbejdsskadestyrelsens lægekonsulenter.

Vi medgiver, at vi i vores brev af 18. december 2003 skriver, at vi ikke kan udbetale erstatning, da der ikke har kunnet påvises en borreliainfektion. Vi har dog efterfølgende i vores brev af 20. januar 2004 anerkendt, at der formentlig har været tale om en borreliainfektion.

Med hensyn til forsikredes klage over vores brev til Arbejdsskadestyrelsen beklager vi, at vi ikke har givet forsikrede et skriftlig svar. Det er en fejl. Formuleringen i det omtalte brev lyder: 'Og vi vil bede jer tage hensyn til følgende punkter i jeres vurdering: Gener, som vores kunde havde i forvejen, er ikke dækket af forsikringen. Det gælder fx symptomer på ryggener fra før ulykken, hvor vores kundes ryg blev beskadiget'. Dette er en standardtekst i vores brev til Arbejdsskadestyrelsen, og der er blot tale om et eksempel, og ikke den pågældende forsikredes ryg specifikt."

Forsikringsbetingelserne indeholder bl.a. følgende bestemmelser:

"**13 Hvilke skader er dækket**

A Direkte følger af ulykkestilfælde. Ved ulykkestilfælde forstås legemsbeskadigelse, som rammer den forsikrede ufrivilligt gennem pludselig udefra kommende hændelse.

…

C Erstatning ved invaliditet

…

2. Méngraden fastsættes efter reglerne i Lov om sikring mod følger af arbejdsskade paragraf 33, stk. 1 og 2 om godtgørelse for varigt mén.

Erstatningen udbetales, hvis skaden har medført, at forsikrede har fået et varigt mén på 5 % eller derover."

Nævnet udtaler:

Indledningsvis bemærker nævnet, at selskabet har anerkendt, at tægebiddet er opstået ved et dækningsberettigende ulykkestilfælde.

Imidlertid har nævnet ikke grundlag for at tilsidesætte Arbejdsskadestyrelsens vurdering af, at klagerens nervelidelse ikke er en følge af tægebiddet, og nævnet kan derfor ikke kritisere, at selskabet har afvist at udbetale erstatning som sket.

Herefter, og idet det af klageren i øvrigt anførte ikke findes at kunne føre til et andet resultat,

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann